

dosarul nr. 2ra-850/20

prima instanță: Judecătoria Ungheni (D. Racoviță)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva Elenei Oboroc cu privire la restituirea sumei,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Caragia Elisaveta și a fost menținută hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Ungheni,

c o n s t a t ă

La 11 iulie 2017 Ministerul Sănătății a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Oboroc cu privire la restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 decembrie 2014, între Ministerul Sănătății și Oboroc (Banari) Elena a fost încheiat un contract de instruire, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști.

Potrivit prevederilor contractului prenotat, statul și-a asumat obligația de a asigura finanțarea studiilor de rezidențiat Elenei Oboroc (Banari), cu mijloace financiare din contul bugetului de stat alocat de Ministerul Sănătății, iar pârâta, la rândul ei, și-a asumat obligația de a activa un termen de 3 ani după finalizarea studiilor de rezidențiat, potrivit îndreptării eliberate de către Ministerul Sănătății. Ca urmare a rezultatelor examenului pentru efectuarea studiilor de rezidențiat, Oboroc (Banari) Elena a fost înscrisă la studii postuniversitare de rezidențiat cu specializarea obstetrică și ginecologie. În momentul finalizării rezidențiatului în domeniul obstetricii și ginecologiei, Ministerul Sănătății a eliberat Elenei Oboroc

(Banari) o îndreptare pentru a activa în conformitate cu prevederile contractului de instruire. Însă, aceasta nu și-a onorat obligațiile asumate de a lucra pe un termen de 3 ani conform îndreptării eliberate de Ministerul Sănătății, fapt prin care a produs un prejudiciu bugetului de stat în cuantum de 235 000 de lei. Pârâtei i-a fost înaintată o preavizare de a se prezenta pentru a fi plasată în câmpul muncii, însă a rămas fără rezultat. În situația prezentată, rezultă că persoana respectivă urmează să restituie suma de 235 000 de lei.

În drept, partea reclamantă a făcut trimitere la prevederile pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, art. 8 alin. (1), (2) lit. a), b), f) Cod civil, art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

La 23 octombrie 2017 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a înaintat cerere prin care a solicitat înlocuirea Ministerului Sănătății cu succesorul său în drepturi Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova(f.d. 43-45).

Prin încheierea protocolară din 10 mai 2018 s-a dispus înlocuirea Ministerului Sănătății cu succesorul său în drepturi Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale (f.d. 86).

La 10 august 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus o cerere de concretizare prin care a solicitat încasarea din contul Elenei Oboroc (Banari) a sumei în mărime de 239 273 de lei.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Ungheni acțiunea a fost admisă; s-a încasat din contul Elenei Oboroc (Banari) în beneficiul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cheltuielile de instruire în mărime de 239 237 de lei; s-a încasat din contul Elenei Oboroc (Banari) la bugetul de stat taxa de stat în mărime de 7 177,11 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 aprilie 2019 Oboroc Elena a declarat apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Oboroc Elena și a fost menținută hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Ungheni.

Curtea de Apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței de fond, precum că Oboroc Elena a încălcat prevederile pct. 4.2 lit. a) al contractului nr. 462 din 01.11.2012, iar potrivit pct. 4 al Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, aceasta urmează să întoarcă Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cheltuielile pentru instruirea universitară în mărime de 239 273 de lei.

În speță, instanța a stabilit că Ministerul Sănătății (succesor în drepturi – Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale) și-a executat obligațiile sale față de Oboroc (Banari) Elena, din contul bugetului de stat fiind alocate pentru instruirea universitară și postuniversitară a acesteia mijloace bănești în cuantum de

239 273 de lei. Totodată, s-a stabilit că Oboroc (Banari) Elena nu și-a onorat obligațiile asumate de a se angaja și de a lucra 3 trei ani în cadrul IMSP SR Leova.

Or, după absolvirea studiilor postuniversitare prin rezidențiat, medicii și farmaciștii tineri specialiști, în temeiul contractului semnat cu Ministerul Sănătății, vor fi repartizați de către acesta pentru plasare în câmpul muncii conform necesităților statului, pe o perioadă de trei ani, iar în cazul nerespectării de către tinerii specialiști a contractului semnat, ei sunt obligați să restituie cheltuielile pentru instruirea universitară, din contul bugetului de stat și postuniversitară în volumul calculat de Ministerul Sănătății.

La 27 februarie 2020 Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Recurenta consideră că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere arbitrară probelor administrate. Respectiv, nu au fost elucidate corect și în corespundere cu probatoriul circumstanțele pricinii, fapt ce a condus la emiterea hotărârii ilegale, constatările instanțelor de judecată fiind eronate, normele legale aplicate fiind altele decât cele necesar a fi aplicate.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentei copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 27 februarie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oboroc Elena, reprezentată de avocatul Caragia Elisaveta, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru